

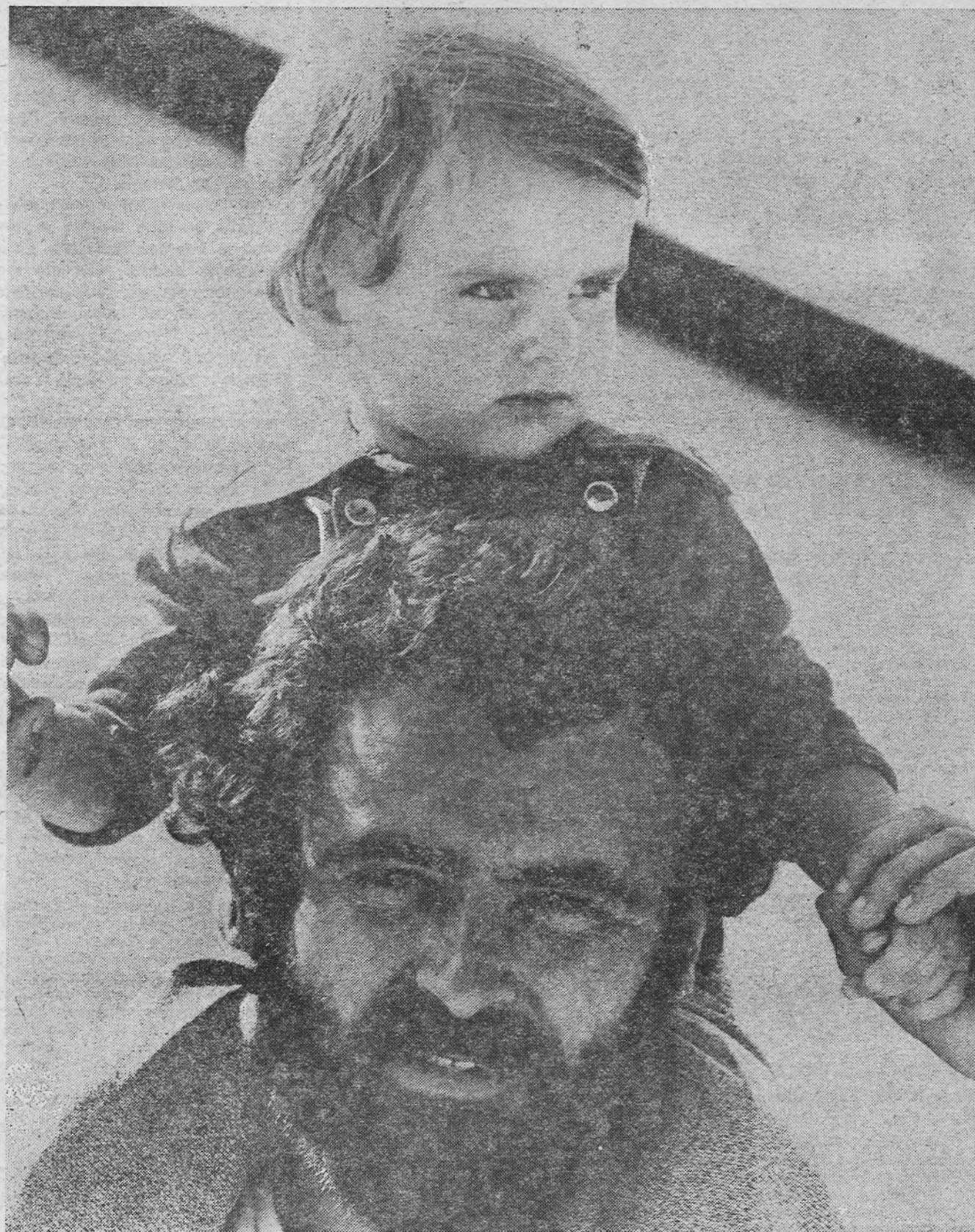
OMLADINSKA PRUGA

BROJ 177

TITO:

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Generacija za još jednu prugu

Posjeta je stigla, ona najdraža. Melisa je na ramenima svoga oca Mirze Kuluglića, brigadiра ORB »Akif Šeremet« iz Kladnja, u Omladinskom naselju Doboј. To je generacija za treći kolosijek. Dok Mirza gradi drugu prugu u dolini Bosne, presretan zbog posjetе, mala Melisa kao da razmišlja o svojoj pruzi. Dotle će teći priče akcijske u domu Kuluglića u Kladnju. Generacija koja raste vidjela je Omladinsko naselje, svaka riječ o pruzi biće jasnija, upečatljivija.

DANAS NA TRASI
DRUGOG KOLOSIEKA
OD DOBOJA DO ZENICE

Udarni dan za učin svijetli lik

Brigade šeste smjene radom će dati doprinos za izgradnju spomen-doma u Bosanskom Šamcu

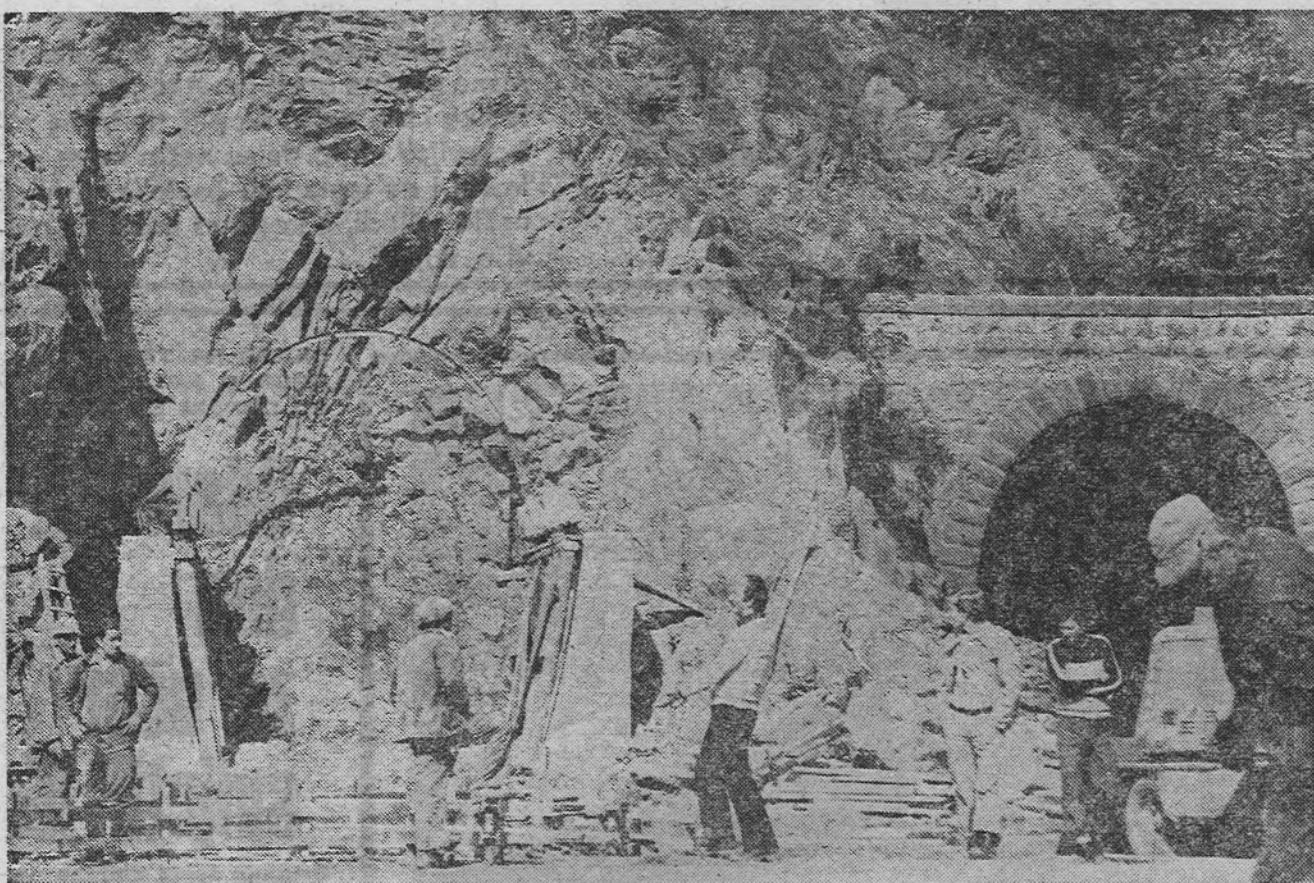
DOBOJ, 25. SEPTEMBRA — U želji da dio sebe ugrade u trajno obilježavanje uspomene na revolucionarno djelo Mitra Trifunovića Uče istaknute ličnosti jugoslovenskog radničkog i komunističkog pokreta, brigadisti šeste smjene ORA »Šamac — Sarajevo 78« krenuće sutra u zoru na trasu Omladinske pruge da radom u udarnom danu iskažu svoje poštovanje i daju doprinos akciji za izgradnju spomen-doma u Bosanskom Šamcu.

Učin svijetli lik, njegova revolucionarna nepokolebljivost primjer sjajnog rukovodioca plemenitog čovjeka i druga, biće sutra mladim graditeljima snažna inspiracija koja iz neprilaznog ljudskog djela zrači, djela što govori o jednoj teškoj, ali uzvišenoj borbi za istinu i pravdu, za ljepeši i srećniji život. U toj borbi Učo »kao što nikad nije klonuo duhom, on se nikad nije zanosio iluzijama«. Znao je da je to početak dugotrajne bitke, znao je da se njegova generacija žrtvuje za one koji dolaze. Još davne 1920. godine na jednom zboru rekao je rudarima: »Mi radimo za dobro čitavog naroda i svako će govoriti za svoja djela...« Mi nećemo dočekati plod svog rada, ali će ga neko ipak dočekati...«

Učo se borio za pobedu revolucije, o njoj je sanjao, za nju je pao. Njegovo ime nedvojivo je od te svijetle tekovine. Bio je i ostao primjer ne pokolebljivog borca, plemenitog čovjeka i druga. Njegov lik i veliko djelo otrgnuće se od zaborava, ostaće nepresušna inspiracija mladim generacijama, mladim graditeljima koji radom i toplinom srca čuvaju tekovine za koje su brojni heroji pali.

Brigadisti će sutra u zoru krenuti na trasu. S pjesmom i željom da udarnim danom, obilježavajući uspomenu na Učin svijetli lik, radom iskažu svoje poštovanje i daju doprinos akciji za izgradnju spomen-doma u Bosanskom Šamcu. Tako će dijelom sredstava ostvarenih radom ORA »Šamac — Sarajevo 78« postati jedan od utemeljivača.

B. TOMIĆ

Четири тунела на Сиколи ангажују градитеље у три смјене

РАПОРТ
СА ТРАСЕ

Вјечни километар

ЖЕПЧЕ, 25. СЕПТЕМБРА — Обицан је бригадирски радни дан. Нити је данас пао Врандук, нити су проширене Орлине, нити је Босна потекла новим коритом, а ни Сикола се још не да. Обицан је и дио трасе који смо посетили — 148. километар. Никакве специфичне ознаке у близини, али литре и лите зноја бригадирског из ОРБ «Вељко Влаховић» залијева најобичнији посао који се на траси може замислiti — истовар и планирање туцаника. Обично је и вријеме рада — прва смјена. Није топло, ни хладно, сунца има, али не превише...

Док посматрамо битку са кубицима, рађа се мисао: НИШТА ОВДЈЕ

НИЈЕ ЈЕДНОСТАВНО! 148. километар пруге је доживљај као и Врандук.

Сваки бригадир који се дружио са лопатом у овом мјесту запамтиће га и препознати. Најчешће спомињана ријеч — туцаник постаје необичном самим тим што је заливена литрама младалачког зноја, дотакнута алатом у младим снажним рукама. Бригадирски дан чим се од ноћи растане престаје да буде обицан, јер је у њега уткан дио једне несебичне младости, лирика једног новог доба, снага побједе...

Док размишљамо, у облику прашине и здравом миришу зноја бригадири напали дугачку композицију

туцаника, лопате блеште, изгара се у овој свакодневној борби. А, онда — побједа. Опсада је завршена, ком позиција се ко зна по који пут предала, поклекнула пред нездрживим налетом младости што сада хвата тренутке предаха на банкини.

Прилазимо трасеру Фахрудину Мухићу, да нам и бројкама каже резултате овог побједничког дана:

— 88 бригадира за 85 минута истоварило је, а за 40 минута разастрло 280 кубика туцаника — каже трасер, а у очима му понос што и сам присуствује овом тренутку који ће у 88 срца заувијек бити истргнут из заборава.

Г. ЈОВАНОВИЋ

ПОСЛИЈЕ ОРЛИНА

Даноноћно подрхтава Сикола

Појачаним снагама на систему тунела Сикола ◇ Неуједначен материјал тјера на опрезност ◇ Уз пробијање и бетонирање

ДОВОЈ, 25. СЕПТЕМБРА — Понеслије пробоја Орлина градитељи другог колосијека окрећу се Сиколи. На систему тунела Сикола ради се непрекидно, у три смјене, како би се и овај значајни објекат завршио на вријеме.

Долазимо у посету бригадирима и радницима при kraju друге смјене. Долазимо у најтежи, излазни дио тунела Сикола II. Пред нама је велико блато, вода која је и под ногама, и непрекидно капље са стропа. Зидови се потресају од удара пикамера, који штекчићи одваљују дијелове глине. Проширује се калота. Испод скеле, у једном углу, пријмећујемо бригадира како ради са пикамером. Мало потом бука престаје. Излази Алојз Кирн, студент из Храстника. Сав је у зноју. Рукави његове кошуље који су завршнути очито нису помогли да му не

буде топло. Сједа на даске у углу тунела, пали цигарету и починje да прича са својим друговима.

У другој смјени ради још четвртица бригадира специјалаца: Петар Ребершак, рудар из Храстника, Босиок Јовановић, маневрист из Мајданпека, Мехмед Мусић, стolar из Живинице и Живко Кусић, рудар из Загора.

— Тешко је овдје радити. Глина је незахвалан материјал. Можеш је крампом одваљивати, али када пође доље, када се обруши, носи све пред собом. Да се то не би десило, морамо радити нешто спорије, са пуно опрезности — каже нам Алојз Кирн, бришчићи руком зној са чела.

— Где је теже радити, овдје или у руднику? — питамо Петара Ребершака, рудара из Храстника.

— Теже је овдје. Тај неуједначен материјал нам успорава рад.

Никада нисам ситуран како ће реагирати. Осим тога, морамо непрекидно да бетонирамо. Посебно је тешко када се дође до врха калоте. Тада пребадујемо бетон преко својих глава — одговара Петер.

Друга смјена је убацила у оплату десет кубних метара бетона. А за четири метра калоте потребно је 38 кубика.

Ради се овдје на Сиколи и дан и ноћ. Док вечерaju, оперу се и легну, бригадири из друге смјене, биће већ око један сат послије пола ноћи. Када устану, њихови другови биће на траси. Видјеће их врло кратко. Ипак, задатак је задатак и он се мора извршити. А друга смјена са Сиколе поручује: »Сикола мора бити готов на вријеме.«

С. ЊАГУЛ

Од Немиле до Бегова Хана

Заросједнута свака стопа

НЕМИЛА, 25. СЕПТЕМБРА — Дан као наручен за младе градитеље другог колосијека од Добоја до Зенице. Сваку стопу тје није положен колосијек од Јелине до Бегова Хана запосјели су бригадири шесте смјене из Насеља Немила. Као приковани за земљу, само повјетарац и пјесма одају на којој су дионици. Прошетали смо трасом у дужини од 14 и по километара. Најживље је било у станици Немила.

— Са око 40 одсто бригадира нападамо станицу Немила — рекао нам је Раденко Павловић, трасер.

— Овдје радимо неколико веома важних послова. Највише бригадира је из ОРБ «Саво Вујановић — Жућа». У Јелини раде бригадири из ОРБ «Кузма Јосифовски — Питу», а још су на траси бригадири из ОРБ «7. новембар» из Бановића. Они су код Бистричака, ОРБ «Раде Кончар» је у Бегову Хану.

Бригадири прионули на посао. Са трасером Раденком Павловићем и командантом Мирком Којићем из ОРБ «Саво Вујановић — Жућа» и Галама. Ко је Галама?

— питамо команданта и трасера. Човјек којег смо први пут видјели у животу нам се представи:

— Мене овдје, и од Плоча до Винковаца, па и од Босанског Новог до Бихаћа, и од Завидовића до Хан-Пијеска знају само по имени «Галама» — зовем се Винко Андрејевић, живим у Завидовићима, Крајишић сам а пјешачим пругом већ годинама. Моји најбољи пријатељи сарадници су — бригадири. И овдје, као и на свим другим пругама о њима могу да кажем све најбоље.

Винко Андрејевић — Галама је љубимац бригадира у станици Немила. Мало је бригадира који му знају право име, али сви о њему говоре само у суперлативу. То је ето био разлог што смо га овог пута у рапорту са трасе представили. Иначе, то је човјек који је готово читав свој вијек посветио — прузи. Она му је и највећа љубав.

М. ЂУЛАН

Добровољци

МАГЛАЈ, 25. СЕПТЕМБРА — Чланови Удружења приватних аутопревозника из Маглаја дуго су размишљали како заједнички да помогну омладини и извођачима који граде други колосијек и кроз њихов град. Понудили су да радије бесплатно један дан и то без икаквих услова. Иницијатива је прихваћена и јуче реализована. Њих 15-торица из Маглаја, својим машинама радили су јуче на Орлинама: Перо Аралица, Пешо Смајић, Марко Видовић и остали. Цијелог дана су превозили шљунак. Овај лијеп гест приватника поздравили су бригадири и извођачи радова.

Prikazan film »Pruga«

ŽEPČE, 25. SEPTEMBRA — Večeras poslije brigadne večeri ORB »Bratska mesta« iz Hrastnika i brigadiri iz ORB »Konjuh« Živinice organizuju projekciju filma »Pruga« koji je nastao u šestoj smjeni ORA »Šamac — Sarajevo«, u Naselju Žepče. Film govori o jednom brigadirskom radnom danu, a snimili su ga Fuad Abdagić i Niko Pejić, brigadiri iz Živinica. Fuad Abdagić je takođe danas otvorio i svoju izložbu karikatura na temu iz brigadirskog života. Ovaj mladi karikaturista do sada je objavljivao svoje radove u nizu jugoslovenskih časopisa.

G. J.

DEŽURNA KAMERA

Mostograditelji

Toliko mostova na trasi drugog kolosijeka — 34 što manjih što većih, ne zadaju mnogo glavobolje neimarima, izuzimajući onaj kod Topčić-Polja, gdje je bilo izuzetno teško bušiti bunare za stubove, a kad je to završeno, konstrukcija je brzo izrastala iz korita rijeke. Počelo je i montiranje nosača kolosijeka, sve u že ljezu i betonu. Željezničke kompozicije sa ubrzanjem treba bezbjedno da prelaze sa jedne na drugu obalu Bosne. Ne smije se dogoditi ni najmanji promašaj, odstupanja od projekta ne može biti. Važan je svaki djelić u konstrukciji.

Snimio: Branko POPOVIĆ

Sedamnaest kurseva

ZAVIDOVICI, 25. SEPTEMBRA — Kako se šesta smjena ORA »Šamac — Sarajevo 78« približava kraju tako je sve više posla za brojne instruktore koji su svoja znanja u ovom mjesecu prenosili na svoje učenike — brigadire. Neki kursevi su završeni, a neki se privode kraju. Instruktorma ostaje da još jednom provjerene ono što su naučili brigadiri slušajući ih na predavanjima ili kroz praktičnu obuku i da im podjele diplome.

U ovoj smjeni u Zavidovićima organizovano je 17 kurseva.

I. K.

Izložba fotografija o pruzi

MAGLAJ, 25. SEPTEMBRA — Danas je popodne u Maglaju otvorena izložba fotografija na temu »Omladinska pruga 47«. Organizatori izložbe, Centar za kulturu Radničkog univerziteta iz Maglaja omogućio je stanovnicima ovog grada i ostalim, da kroz fotografije vide, ili da se podsjeti ka ko je prije 31 godinu graden prvi kolosijek od Šamca do Sarajeva.

Izložbu, koja će biti otvorena sedam dana u prostorijama Radničkog univerziteta otvorio je Ibrahim Mahmutagić, učesnik Akcije »Šamac — Sarajevo 1947«. Među prvim posjetilima bilo je i učesnika na izgradnji prvog kolosijeka.

TANJUGOV »OKRUGLI STO« O OMLADINSKIM RADNIM AKCIJAMA

Trajnije vrednovanje

Radne akcije su mesta na kojima se, kao rijetko gdje, formiraju korisne i lijepo navike i osjećanja

BEOGRAD, 25. SEPTEMBRA (TA-NJUG) — Dobrovoljni omladinski rad afirmisao se kroz praksu i neposredne rezultate. Zato je budućnost ovog oblika angažovanja naše omladine velika, a dobrovoljni omladinski rad biće sve potrebniji društву, istakao je potpredsjednik Savezne konferencije SSRNJ Petar Rakočević, govoreći za »okruglim stolom« Tanjuga.

Ova bi problematika, prema njenim riječima, trebala da nade mjesto i u procesu društvenog planiranja, koji će u naredne dvije godine, prvi put na samoupravnoj osnovi, obuhvatiti više od 50.000 osnovnih organizacija udruženog rada, 11.500 mjesnih zajednica, više od 500 opština itd.

Petar Rakočević je dalje rekao da je potrebno podržati inicijativu omladinske organizacije da se zaključuju društveni dogovori na nivou društveno-političkih zajednica u kojima bi se nešto preciznije utvrdile obaveze pojedinih faktora u ovom društvenom poslu.

Društvene organizacije rekao je Rakočević, treba bolje da iskoriste radne akcije, kao mjesto — izuzetno zahvalno za stručno osposobljavanje mlađih, za njihovo uključivanje u svoje redove. Osim toga, treba i djecu više primati na radne akcije, a ne posmatrati to samo sa stanovišta ekonomski rentabilnosti. Radne akcije su, naime, mesta na kojima se, kao rijetko gdje, formiraju korisne i lijepo navike i osjećanja, gdje djeca sa svojim starijim drugovima, mogu da građe domovinu, bratstvo i jedinstvo.

Petar Rakočević smatra da treba posebno analizirati pitanje zašto ne ma više djevojaka, seoske i studentske omladine na radnim akcijama. Prema podacima kojima raspolaze, učešće djevojaka na radnim akcijama ponegdje dostigne 15 ili 20 odsto, seoske je omladine takođe malo, a studenata uglavnom ispod 10 odsto. Dakle, i djevojaka će na akcijama biti više, ako povećamo ukupno učešće seoske i studentske omladine. Naj-

zad, trebalo bi možda i trajnije vrednovati učešće na omladinskim radnim akcijama. To ne treba da bude privilegija za pojedince, ali tog mlađog čovjeka treba podržati i afirmisati kroz izbor u organe samoupravljanja, delegacije ili slično, u sredini iz koje je pošao na akciju, rekao je u diskusiji za »okruglim stolom« Tanjuga Petar Rakočević.

ZEPČE, 25. SEPTEMBRA — Na inicijativu ORB »Konjuh« iz Živinica juče je u Štabu Naselja održan sastanak svih veteran-a brigadira. Veterani su iznosili svoja sjećanja na ranije akcije, ističući da se osjećaju presrećnim što se danas nalaze, rame uz rame, sa mlađima, dajući još jednom svoj doprinos izgradnji ovog velikog objekta.

Uveče je za veterane komandant Naselja Pero Drljača organizovao sve čanu večeru.

G. J.

Brigadiri dali krv

NEMILA, 25. SEPTEMBRA — U Naselju Nemila juče je boravila teren

ska ekipa za konzervaciju krvi Instituta za transfuziju i transplantaciju iz Sarajeva. Nakon svakodnevne bitke na trasi brigadiri su se dokazali i u humanosti i napunili 56 flašica sa 250 miligramima dragocjene tečnosti.

M. D.

SPORTSKA TAKMIČENJA U NASELJU DOBOJ

Uspjeh Banačanki

DOBOJ, 25. SEPTEMBRA — Brigadirke iz Južnobanatskog partizanskog odreda na sportskim terenima zabilježile su vrijedan uspjeh. Trijumfovali su u košarci i stonom tenisu. Drugo mjesto u košarci pripalo je ekipi brigade »Pavle Džever«, a treće »Desetom oktobru«. Iza prvakinja u stonom tenisu plasirale su se brigadirke »Akif Šeremet« i Jozo »Šćurla«.

Mali fudbal, koji budi sve veću pažnju stigao je do finala. O najboljem odlučiće u direktnom susretu brigade »Akif Šeremet« i »Deseti oktobar«. U polufinalu boljim izvođenjem penala Kladnjani su savladali Mrkonjićane sa 5:4, a Livnjaci Kakanjce sa 1:0. U košarci »Akif Šeremet« se plasirao u finale mršavom pobjedom (19:13) nad ekipom brigade »Jozo Šćurla«. Drugi finalisti biće poznati nakon susreta »Južnobanatski partizanski odred« — »Pavle Džever«.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Ветар ће причати шумама

»Бригадири су на вагонима. Напињу се мишице, затежу жиле, груди све снажније, све шире. Зној пробија, кваси лице... али прагови су зачас истоварени...«

Завидовићи. Небо сиво, оловно тешко, надвило се над котлину Босне и прети да загради реку, да је заустави. На платоу испред барака бригадири ФАМОС-ове бригаде. Још један радни дан је пред њима.

Чека се воз, а њега нема. Песма некако утихну, у чете се увуче тишина, крадомице, неосетно, притискујући бригадире свом тежином. Ту и тамо само се чује понеко добацивање.

Долази најзад и воз. Утовар алата и застава, а затим и бригадири улазе. Журе, као да ће им воз побећи, мада он попут стрпљивог кљусета чека да се и посљедњи бригадир попне и заузме место у његовој утроби. Опет се чује песма, шале, урнебесни смех буди вагоне. Продоран писак локомотиве пријужује се песми.

Најзад стижемо и на одредиште — станицу Брадићи. Уз песму се силази, засукују рукави, скивају блузе. Ту је 25 младића и 5 девојака жељних рада. Припреме прекида трасер командом да се чета повуче мало даље од станице и тамо сачека искључење редовног саобраћаја, а треба сачекати да стигне и наш воз са материјalom.

Бригадири се повлаче. Време квари расположење. Мења се. Оловно сиви облаци уступају место црним, набреклим од кише. Обесили се на околна брана и висе као гроздови, чини се да ће се откинути и пасти на бригадире.

Коначно и воз са материјalom је ту. Око 1400 прагова. Скочише бригадири, али их зауставља оштар глас командира Мује:

»Стој! Чекај да се прво изврши уземљење!«

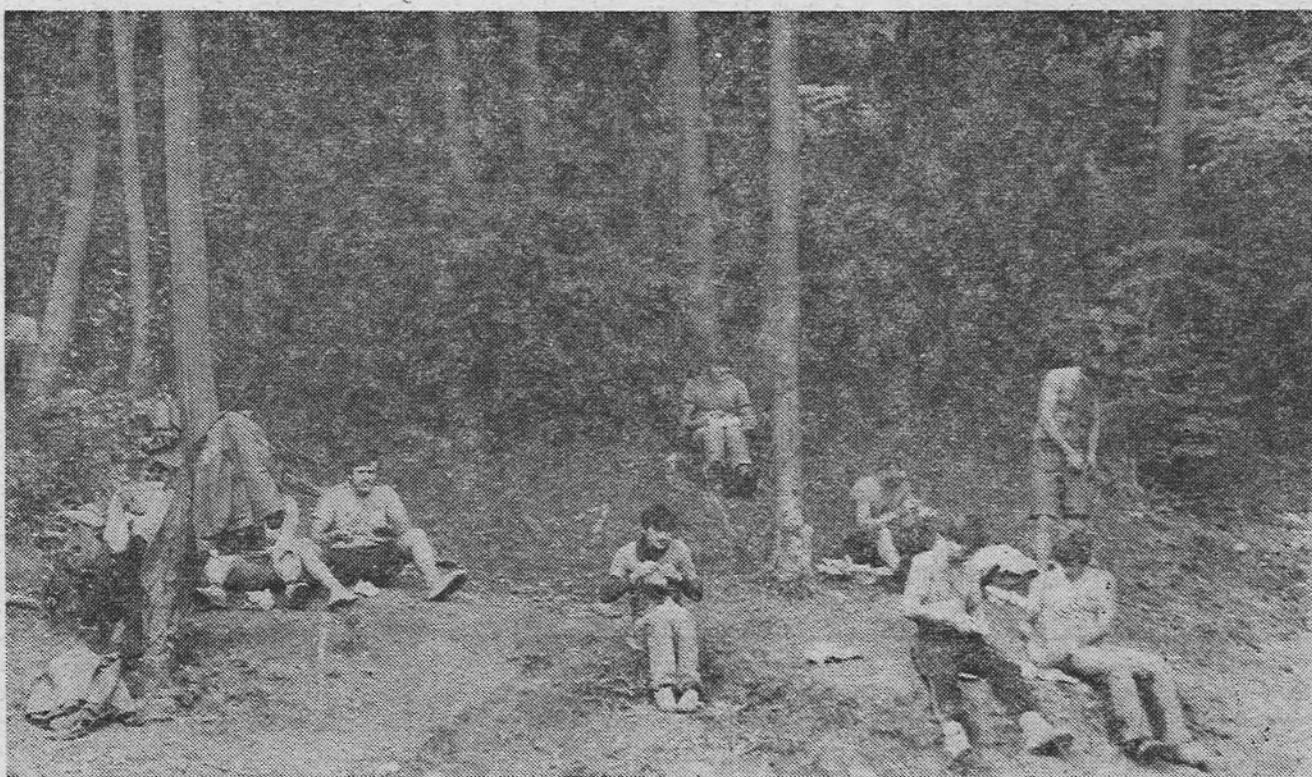
Ускоро су бригадири на вагонима. Напињу се мишице, затежу жиле, груди све снажније, све шире. Зној пробија, кваси лице, цеди се и натапа прагове, вагоне. Треба што пре избацити терет са вагона јер воз не сме много да се задржава на отвореној прузи.

Почиње киша. Испрва ситна, тиха, хладећи пријатно ознојена лица, доносећи олакшање, али су убрзо капи све веће, гушће, као да се такмиче са бригадирама ко ће бити бржи, ко ће победити. Мукло лупање прагова о голу земљу, њено тихо јећање и дахтање под тим силним небројеним ударцима, прекида гласна команда: »Прекини посао, обуците кабанице или се повуците у заклон!« И учини се оку као да се бригадирска леђа зауставише, мање повише, на дату команду, но одмах затим, као из ината, леђа се повише још дубље, мишице набрекнуше, чини се попуцаће, а прагови само лете. Пуши се из бригадира, али они не одустaju. Облаци као да су се спустили, чини се можеш их руком дохватити, али прагови су доле. Ту су помало уморна, али сретна лица: Чарлија, Сеје, Буџе, Попа, Економа, Грује, Сенада... Песма се опет разлеже, уздигне високо према небу разгонећи облаке, пуне пркоса, сретна збор још једне радне победе. Треба се још опрати, а затим обући суху одећу. Сад сунце, помало срамежљиво, помаља своје лице из облака просипајући топле зраке, милујући лица ударника.

Кратак предах и недуго потом стиже и бригадирски воз. У њему је већ друга група ФАМОС-ових бригадира. Другарски поздрави, раздрагани новици: Ми урадили ово, а ми, пак, оно.

Воз пун поноса што вози младе људе, бригадире, ударнике и достојне наследнике њихових очева почиње веселу музiku, клопарајући све брже и брже, разносећи песму на све стране, предајући је ветру да прича о околним шумама и брдима причу, песму над песмама о Титовој МЛАДОСТИ — његовој омладини.

Михајло ПОПОВ ОРБ »ФАМОС«

Весела страна бригадирског насеља Завидовићи

Кад спава Пикупа

Бригадири раде, али и пишу, цртају или на љетној позорници назују о себи и својима на хумористички начин, весело и забавно

Кад су на траси, бригадисти су вриједни и озбиљни. Шалу остављају за Насеље. Искazuju га док у строју одлазе на ручак, док припремају бригадно вече, зидне новине, билтен.. Тешко је све напи-

сати шта бригадири на свој рачун испричају, напишу или нацртају. Није важно како, важно је да је весело. Прошетали смо Бригадирским насељем у Завидовићима и забиљежили понешто.

На зиду павиљона зрењанинске Бригаде »Серво Михаљ« прецисасмо са зидних новина:

»Мајстор Пикула (Зоран Пикула) у радионици ради сам, тешко му је и осјећа досаду праву само спава, једе и налива тлаву. До краја га може снаћи још један малер, да у радионици постане главни фолер.. Мајстор Пикула има најтежи посао у Бригадијер од 12 до подне он сваки дан ради...«

Сазнадосмо да је ово портрет зрењанинског бригадира Пикуле, ко-

ји као мајстор ради у Насељу. Завиде му неки.

Комиције Зрењанинаца, чланови Бригаде »Фамос« сликом и цртежком представљају бригадира на радилишту — разговор његов са лопатом, која се смијеши:

»Прихвати ми руке, за друге не мари, води ме на трасу и са мном господари..

И за то бригадир нађе одговор:

»Јесам ли те шта пито?«

На истим зидним новинама је и карикatura комandanata Бригаде Невенка Јовељића. Испред његове спаваонице бригадни санитет упозорава бригадире да говоре што тише, јер командант рађа идеје. Да би то »рађање« било што увјерљивије на павиљону пише: »ПОРОДИЛИШТЕ!«

Бригадисти из Зворника, чланови Бригаде »Филип Кљајић Фили«, на цртали су свог члана како положе зидарски испит. Његов зид придр-

Маренда

Прије сунца се стигне на трасу и уради много послу до ужице. Предах се искористи за још јачи замах у наставку радног дана. Ту, поред радилишта, док се маренда разгледа се и траса, оцјењује се колико је урађено, колико би још требало за високи учинак. Још кад је вриједне наклоњено бригадирама, онда нема дилеме, расте учинак, расте пруга. Жуљеви су одавно престали да пеку, срасли су са кожом на длановима. Замах крампом снајсан, одваљује стијење, крчи пролаз новој прузи. А кад се врате у насеље и припреме за забаву, знаће се и резултати. Сваки поен се детаљно обрачуна и књижи свакој бригади, а бригадири тачно знају ко је међу њима најуспјешнији.

Жавају два бригадира, сакrivena од погледа комисије. И на овим зидним новинама је карикatura комandanata Бригаде Изудина Бећиревића. Да кажемо да су на свим, па и на овој акцији најчешће карикатуре комandanata бригаде, њихових замјеника-трасера или комandanata акције, у овом случају комandanata Насеља. На тим цртежима они су приказани у разним (не) радним позама, љути и весели, са секретарима или без ње.

Тако је јуче на зидним новинама ОРБ »Ступчанице« из Олова представљен комandan Насеља као врло »строга« личност.

Из дана у дан мијењају се зидне новине. Оне су слика живота и рада бригадира. Одсликавају веселе и тмурне тренутке појединца и бригаде. Њих надопуњавају билтени, бригадне вечери, заправо сваки тре путак проведен на траси или у Насељу.

И. К.